

Ga Dedim Ekmek Gu Dedim Su

Çok eski bir zamanda uzak bir memleketin
Bir hükümdarı varmış gözdesiymiş milletin

Hem cömert hem âdilmiş çok severmiş halkını
Kimsenin geçirmezmiş başkasına hakkını

Bu sebeple ahali kendini çok severmiş
Onun sağlığı için daim dua edermiş

Gelgelelim bir derdi varmış bu hükümdarın
Tasalıymış bu yüzden ahali erkek kadın

Bir geleceği yokmuş onun saltanatının
Çocuğu hiç olmamış bu büyük hükümdarın

Dışardan ve içerden birçok hekim toplamış
Ne çare ki hiçbiri bir çare bulamamış

Ararken hekimlerin iyisini hasını
Bir derviş gelip çalmış sarayın kapısını

Muhafızlar geriye çevirmek istese de
Hükümdar emredince almışlar içeriye

Padışah sofrasına dervişi kabul etmiş
Ahab olmalarına bu kısa sohbet yetmiş

Derviş bir elma vermiş çıkarıp heybesinden
Demiş "-Bir yarısını afiyetle ye de sen

Öteki yarısını hanım sultanım yesin
Sonra çekirdekleri arka bahçeye ekin"

Siyah bir şey çıkarmış heybeden daha sonra
"-Bundan bir kılıç yaptır saraydaki ustaya

Bir müddet sende kalsın iyi sakla iyi bak
O kılıcın sahibi bir gün senden alacak"

Bir şey anlamasa da padişah bu sözlerden
Anlamış ki bu derviş değil bilinenlerden

*

Söylenenleri yapmış aksatmadan sırayla
Ve zaman hızla akmış hafta sene ve ayla

Peş peşe üç oğlucuk bahşeylemiş Yaradan
Merasimler törenler kutlamalar sıradan

Sarayda beraberce büyümüş bu üç kardeş
İyi eğitilmişler olmuşlar birer ateş

Delikanlı olmuşlar her biri birer civan
Bilgili terbiyeli görenler olur hayran

O elma ağacı da büyümüş ve gelişmiş
Çınar ağacı gibi yükseklerle erişmiş

Zaten hep büyüyormuş ne çiçek ne de meyve
Başı göğe varacak galiba gide gide

Dervişin bıraktığı o ikinci hediye
Bir demir külçesiymiş bulunmayan her yerde

Kılıç yapılmış ama pek de beğenilmemiş
Çünkü dış görünüşü gösterişli değilmiş

Gene de tevekkülle sabrederek hükümdar
Ses etmemiş ustaya "bunda da bir hayır var"

Kendi bilmezmiş ama temiz kalbi diriymiş
Kılıç yapan usta da gayb ehlinden biriymiş

*

Çocukları toplamış bir gün padişah baba
Bir de o malûm kılıç duruyormuş ortada

Demiş ki "-Görünüşe bakmayın siz çocuklar
Bu kılıç çok sevdiğim birisinden yadigâr

Vereceğim ben bunu şimdi de birinize
Siz karar verin artık vereyim hanginize"

Büyük oğlu demiş ki "-Babacığim saygım var
Böyle kıymetli şeyi ancak erbabı takar

Ben kendi hesabıma lâyük değilim buna
Eminim kardeşlerim lâyük benden çok daha"

Ortanca kardeşleri abisine öykünmüş
"-Ağabeyim tastamam benim gibi düşünmüş"

En küçük kardeşinse farklıymış düşüncesi
Büyüklerden utanır biraz kısıkmış sesi

"-Baba senin sevdiğin benim de sevdiğimdir
Sence kıymetli olan benim de kıymetlidir

Bana ver o kılıcı varsın olmasın süsü
Benimle ün kazansın anlatılsın öyküsü

Onu gurur duyarak ben belime takarım
Senin yadigârındır ömür boyu saklarım"

*

Çok geçmeden kapıda izin istemiş biri
Koşarak bir nöbetçi gelmiş girmiş içeri

"-Sultanım müjde müjde! ağaç var ya bahçede
Bir çiçek açtı şimdi; artık beklenir meyve"

Haberi getireni gark etmiş ödüllere
Çok sevinmiş olsa da padişah bu habere

Daha büyük bir sevinç kaplamış benliğini
Demek o özel kılıç bulmuştu sahibini

*

Görülmemiş bir şeymiş ağaçta açan çiçek
Kokusunu duyanlar bayılacak düşecek

Gözler önünde hızla serpilmiş ve büyümüş
Bir mucize gibiymiş emsalsiz bir büyümüş

Dökmüş taç yaprakları günü gelmiş erişmiş
Ortasında beliren meyvenin ilk hâliymiş

Durmamış ilk halinde büyümüş de büyümüş
Sıradan meyvelerden ileriye yürümüş

Bir gün gelip dursa da bu devamlı büyüme
Kıymamış kesememiş görevlilerden kimse

"-Bekleyelim az daha" diye koparmamışlar
"-Acele etmeyelim belki daha vakit var"

Aslında vakit yokmuş bir gün sabah kalkınca
Bakmışlar ağaç bomboş kaybolmuş koca elma

Önce hayret kaplamış ahaliyi sarayı
Kimseler çözememiş bu esrarlı olayı

Herkes pek çok üzülmüş her yeri tutmuş matem
Kabul edilecekmiş olanlar olmuş madem

*

Günler haftalar geçmiş sene tamam olunca
Gene sevinçler dolmuş ülkeye ve saraya

Ağaç bir çiçek açmış demek meyve verecek
O kadar uzun müddet nasıl da beklenecek

Bir mesele daha var bir gün olgunlaşacak
O zaman bu meyveyi kim nasıl koruyacak

Gönüllüler toplanmış muhafızlar seçilmiş
Başlarına en büyük şehzade getirilmiş

Günler geceler boyu orda nöbet tutmuşlar
Ama mühim bir şeyi nedense unutmuşlar

Hırsız veya hırsızlar sıradan değilermiş
Nitekim bir gün sabah bu hakikat belirmiş

Onca muhafız varken elma gene yok olmuş
Meğer muhafızları gece bir uyku tutmuş

Gene olanlar olmuş işler de geçmiş işten
Telâfisi imkânsız böyleymiş olup biten

*

Ertesi sene gene hadise tekrar etmiş
Muhafız komutanı ikinci şehzadeymiş

Sonraki sene ise bazı şeyler değişmiş
Askerlerin başına küçük şehzade geçmiş

O sihirli elmanın büyümesi durunca
Bir tutam tuz bir bıçak almış gitmiş ağaca

Sonra yerde durmamış çıkmış ağaç başına
Elmaya yakın bir dal bulup sinmiş ardına

Parmağına derin bir kesik yapmış bıçakla
Ve o tuzu bastırmış o kesiğe yavaşça

Öyle acıyormuş ki asla uyuyamamış
Biraz sonra herkesi o uyku yakalamış

Çok geçmeden uzaktan derin derin nefesi
Büyük bir yaratığın yaklaşmış ayak sesi

Kocaman bir karaltı yaklaşınca sinsice
O elmaya uzanmış koskocaman bir pençe

Ayakları yerdeymiş eli meyve dalında
Boyu öyle uzunmuş öyle korkunç devâsa

Şehzadenin kılıcı parıldamış bir anda
Sonra hisimla inmiş koca devin koluna

*

Sabah olmuş olayı duyan herkes koşmuş
"-Küçük şehzade gece canavarla boğuşmuş"

Bir adam boyundaymış kopup düşen koca kol
Böylesi bir mahlûku yokmuş gören hiç bir kul

Büyük cengâverliği kahraman şehzadenin
Ayrı kaynağı olmuş umumî bir hayretin

Hazırlıklar yapılmış tevizattan adamdan
Bir de yol harçlıkları masraftan ihtiyaçtan

Her şey tamam denince hazır olunca kervan
Hep beraber yollara koyulmuşlar sabahtan

Devin kan izlerini sürerek ince ince
Dere tepe aşarak gitmişler gündüz gece

Kuş uçmaz kervan geçmez çöller dağlardan sonra
Kan izleri son bulmuş bir kuyunun başında

*

Besbelli ki burası saklıyormuş o devî
Sarayı sığınağı onu koruyan evi

Bir taş atıp aşağı sesini beklemişler
"-Bakalım derinliği ne kadarmış" demişler

Ses gelmemiş geriye çok derinmiş demek ki
"-Nice derin olsa da her kuyunun var dibi"

Diye büyük şehzade bir ip sarmış beline
Diğerleri ucunu almışlar ellerine

Eklemişler uç uca bittikçe birer birer
Bakalım bu inişin sonu nereye gider

Birden büyük şehzade bağırmış aşağıdan
"-Yandım yandım ben yandım çekin beni buradan"

Çekmişler çıkarmışlar yukarı aceleyle
Ortanca bey bağlamış ipi kendi beline

"-Yandım desem de beni dinlemeyin siz sakın
Ne kadar istesem de yukarı çıkarmayın"

Onu dinleseler de değişmemiş netice
Sıcak bölgeyi geçmiş gelmiş soğuk bir yere

Başka feryad başlamış "-Dondum kardeşler dondum
Yukarıya çıkarın ısınayım bir yudum"

Sirasını bekleyen bizim küçük şehzade
Hemen uzanıp almış ipi sarmış beline

"-Beni asla çekmeyin ne yansam ne de donsam
Ölsem de geri dönmem işim olmadan tamam"

Epeyce bekledikten ve ip saldıktan sonra
İpin ucu boşalmış demek ki vardı sona

*

Kuyunun sonu devin sarayıymış gerçekten
Oda oda hazine en sonunda birinden

Üç güzel genç kız çıkmış boy bos endam her şey var
Hayret etmiş şehzade "-Bunlar burda ne arar

Bu güzel kızlar devin hangi içine yarar"
Şehzadeyi görünce bayram etmişler kızlar

Kısaca tanışmışlar sonra şehzade ile
Hayat hikâyeleri benzermiş birbirine

Bunlar kızları imiş peri padişahının
Dev bunları kaçırmış bahçesinden sarayın

Maksadı perilerden sihir ilmi almakmış
Ne kadar öğrense de kızları bırakmamış

Vermişler şehzadeye her biri birer sihir
"-Bunları iyi sakla neye yarar kim bilir"

Şehzade bir inilti işitmiş yakınlardan
"-Beni bekleyin burda" diye ayrılmış ordan

Tahmin ettiği gibi canavar oradaymış
Şehzadenin kılıcı gene bir parıldamış

Bu sefer kola değil köküne ensesinin
Sonu gelmiş böylece o inilti sesinin

Kuyu dibine dönmüş sonra yiğit şehzade
Yukarıya yollamış sandık sandık hazine

Sonra da o kızları göndermiş birer birer
Nasil olsa en sonda kendi de çıkar gider

Ne çâre ip dönmemiş geri kızlardan sonra
Şehzade kalakalmış bir başına orada

*

İhanete uğramak değilmiş onu üzen
Kardeşlerden görmekmiş şehzadeyi kahreden

Baştan beri kandilde yağ yakmışlar bayağı
Ve sonunda tükenmiş son kandilin de yağı

Karanlıkta kalınca hatırlamış şehzade
Kızlar ona vermişti birkaç güzel hediyeye

Onların bir tanesi eski moda bir çakmak
Çıkarıp bir çakalım bakalım ne olacak

Tek kıvılcım çıkarmış çalıştırınca çakmak
İki koç çıkıvermiş biri kara biri ak

"Beyaz da uğur vardır" diye davranmışsa da
Telâşla ak yerine atlamış kara koça

Yeryüzüne çıkarmış o ak koça binseymiş
Kara koç onu alıp yer altına götürmüő

*

Yer altında da varmış her şeyiyle bir dünya
Gören yaşayan bilir kimse inanmasa da

Bu yabancı şehirde nasıl edecek rahat
Ne şehzadelik kaldı ne saray ne saltanat

Rahat iyidir ama önce can emniyeti
Olmazsa olmaz bir de tabii hürriyeti

Önce kılık deęiőtirdi unuttu tahtı tacını
Bir güzel kes at hem de sakalını saçını

O devirde erkekler hep silahla gezermiş
Yalnız köse olanlar sakalını kesermiş

Sokaklarda yürürken yaşlı bir kadın görmüş
Sirtında bir yük odun zor zoruna yürürmüő

Koşup yanına gitmiş sırtlamış odununu
Zavallı bir kadını kaybetmiş umudunu

Beraber dertleşerek varmışlar evceğize
Evceğiz falan değil düpedüz bir kulübe

Kadın pek isteksizce içeri etmiş davet
"-Pekâlâ, ama bana biraz müsaade et"

Gitmiş ve hemen dönmüş çarşılara bir koőu
Ellerinde zembiller hepsi yiyecek dolu

Kadıncağız pek Őaşkın "-Oğlum sen kimsin böyle
Hızır mısın acaba Allah aşkına söyle"

"-Bir garip keloğlanım baksana güzel teyze
Bu kadarıcık bir şeyin lâfı mı olur böyle"

*

Sofrayı kurmuş teyze çarşıdan gelenlerle
Başlamışlar beraber yemeğe besmeleyle

Sofra tamammış ama bardak ve su eksikmiş
"Unutmuőtur" diyerek Őehzademiz istemiş

Kadın içeri geçip getirmiş bir bardak su
Su hayli bulanıkmiş kötüymüş de kokusu

"Temiz su yok mu" gibi Şehzade bakınca
Kadın boynunu bükmüş "-Ah evladım hiç sorma

Őehrimizin başına geldi büyük bir belâ
Bir dev geldi oturdu suyumuzun başına

Ayda bir kurban gider huzuruna hazretin
Şehirde bir kargaőa bir savaő başlar çetin

O kurbanı yutarken açılır suyun ağzı
Bir tek testi su için ölenler olur bazı

Ele geçen çok zaman bu bulanık su olur
Onu da ancak buna gücü yetenler bulur"

Düşüp kurban götüreren kafilenin peşine
Şehzade de ulaőmış o pınarın başına

Kılıç kınından çıkmış devin kalbine girmiş
O zalim canavarın hayatı sona ermiş

Őehir bayram yaparken bu büyük zafer için
Bir yandan da kaynarmış kendince için için

"-Bu kahraman da kim nerden çıktı ansızın
Keloğlanmış diyorlar acaba kimdir yakın"

Keloğlanı bulmuşlar sonunda muhafızlar
Sultanın huzuruna almışlar apar topar

"-Sana çokça borçlandık büyük kahramansın sen
Şimdi dile bakalım bizden neler dilerisen"

"-Sağlığını dilerim padişahım senin ben
Belki bir gün dilerim eğer izin verirsen"

*

Nice ısrar etse de padişah uzun uzun
Fazla devam etmemiş bu can sıkıcı oyun

Şehzade açıklamış "-Sultanım benim derdim
Ben buraya yukardan yerin yüzünden geldim

Şimdi tek dileğim var gönderin beni geri
Ailem ahabplarım bekler benden haberi"

Padişah surat asmış "-Bu dediğin imkânsız
Bunun bir çaresi yok ins ve cin bundan aciz

Olsa esirgemezdim sen bu sözüme güven
Veririm bundan başka her ne olsa istersen"

Veda edip ayrılmış padiőahtan keloğlan
Gene hiç bir şey yokmuş onun elinde kalan

*

Her sabah saç sakalı kökünden tıraő eder
Kulübeden çıkarak dağlara vurur gider

Bir gün dağ başlarında gezerken dere tepe
Acaib bir manzara görmüş karşı tepede

Yalçın bir kayalığın zirvesinde bir yuva
Bir kuş niye yapar ki yuvasını buraya

İçinde çığlık atan bazı kuş yavruları
Etraflarında taze yumurta kabukları

Çok olmamış demek ki çıkalı yumurtadan
Birden yuvaya doğru bir şey görmüş tırmanan

Koskocaman bir yılan açılmış koca ağzı
Kıvrım kıvrım çıkıyor kayalardan yukarı

Şehzade yan taraftan hızla çıkmış yuvaya
Katil yılan hazırken yavruları yutmaya

Kılıç gene parlamış o ağzı açık başı
Ayırmış gövdesinden yuvarlamış aşağı

Terk etmek üzereyken Şehzade kayalığı
Koyu bir gölge gelmiş kaplamış her tarafı

Zümrüdü Anka imiş yavruların annesi
Kuşların en büyüğü meşhurmuş efsanesi

Denilse de o yaşar Kaf dağının ardında
Bu masalda aitmiş yeraltı dünyasına

Uzaktan farkedince yuvasındaki kanı
Ve yanında şehzade elinde kılıç kanlı

Zannetmiş âdemoğlı kastetmiş yavrulara
Hişimla geliyormuş şehzadenin kaskına

Yavru kuşlar farkedip bağırmışlar neyse
"-Aşağıya bak anne aşağıya bak anne!"

O zaman anne Anka ölü yılanı görmüş
Meğerse bu mesele görünenin tersiymiş

Yalınkılıç bu adam dostuymuş kendisinin
İntikam da alınmış geçmiş senelerinin

Senede bir yumurtlar kuşların her türlü
Senelerdir sürermiş kuşun acı türküsü

Yavrular doğduğu gün anne gidince ava
İşte o hain yılan süzülürmüş yuvaya

*

Böylece Anka kuşu dost olmuş şehzadeyle
"-Neye ihtiyacın var haydi bekleme söyle"

Kem küm etmiş şehzade onun ihtiyacı tek
Ama bu koca kuştan ümidi olamaz pek

Ne kadar küçük olsa ümit ümittir işte
Söylemiş isteğini yani ihtiyacı ne

Anka biraz düşünüp özetlemiş durumu
"-Benim yiğit şehzadem bunun sözü olur mu?"

Gideriz elbet ama yola nevale lazım
Orası kırk günlük yol ben biraz acıkırım"

"-Kuvvetli dostlarım var orasını dert etme
Bakma bu kel kafama yeter ki hemen söyle"

"-Bir gün için bir koyun bir tulum da su yeter
Koyunlar pişmiş olsun deme kuştur çiğ de yer"

Şehzade hemen koşmuş padişahın yanına
Ertelenmiş dileği hemen arz etmiş ona

Koyunlar ve tulumlar hazırlanmış tezelden
İyi hazırlanmalı elbette yola giden

Bir kanada koyunlar tulumlar diğerine
İstiflenip bağlanmış hazırlanmış sefere

Şehzade çıkıp binmiş o dev kuşun sırtına
Anka önce bir cümle söylemiş yolcusuna

"-Ga deyince bir koyun gu deyince de su"
Sonra havalanarak güzelce tutmuş yolu

*

Otuz dokuzunca gün sona ermiş koyunlar
Demek biri çalınmış her yerde eşkiya var

Yapacak başka şey yok hiç fazla beklemeden
Koca bir dilim kesmiş hemen kaba etinden

Koca kuş "-Ga" deyine atıvermiş ağzına
Böylece ulaşmışlar yolculuğun sonuna

Şehzade kuştan inip secde etmiş Rabbine
Sonra toprağı öpmüş yaş dolmuş gözlerine

Anka'yla helalleşmiş uğurlanmış sonra da
"-Önce sen yürü" demiş yola çıkmamış Anka

İki adım atmadan foya çıkmış meydana
"-Niye topallıyorsun" diye sormuş adama

Şehzade "-uyuşmuştur şu bacağım" diyerek
Uydurmaya kalkınca kocaman kuş gülerək

Ağzından parça eti çıkarıvermiş şöyle
Yapıştırmış yerine şifa veren diliyle

Anlamış elbette ki o son et insan eti
Hem pişmemiş hem tuzsuz ucuz değil diyeti

Geriye dönüş kolay çünkü iniş aşağı
Kanat çırpmağ gerekmez süzülür gider gayrı

*

Şehzade tekrar hayran sanatına Anka'nın
Burası başşehriymiş aynen ana vatanın

Gene de açıklamak olmazmış kimliğini
Önce açık etmeli kardeş ihanetini

Kısa bir dolaşmayla halkının arasında
Öğrenmiş neler olmuş kendinin yokluğunda

İki büyük birader kızlar ve hazineyle
Dönünce anlatmışlar çok makul bir hikâyeyi

"Meğer küçük kardeşi parçalamış canavar
Abiler gecikmeden intikamı almışlar

Hazineyi kızları toplamışlar sonra da
Dönmüşler hep beraber yurtlarına saraya

Şimdi düğün kurulmuş en büyük kız babaya
Ortanca kız abiye küçüğü ortancaya

Nikâhlanacak artık münasibi böyleymiş
Başka türlü olurmuş en küçük ölmeyeymiş"

Şimdi nasıl etmeli nasıl çözüm bulmalı
Bu işin neticesi nasıl hayır olmalı

Gene bir yaşlı teyze bulmuş da bir kenarda
Keloğlan kılığında misafir olmuş orda

Derken bir tellal çıkmış haber varmış saraydan
Hediye gerekiyor düğün için kolaydan

Bir tek ceviz lâzımmış nasip almış sihirden
Bir şeyler çıkacakmış kırılınca içinden

Bir gümüş tepsi çıksın bir tavşan bir de tazi
Peş peşe koşacaklar tepside firdolayı

Hemen yaşlı teyzeyle haber salmış oradan
Bir çuval ceviz varsa bulunurmuş aranan

Akşama çuval gelmiş sabaha gitmiş ceviz
Bir haber daha gelmiş "bir şey daha isteriz

Bu sefer fındık olsun kırılınca içinden
Çıkıversin nadide bir elbise ipekten"

Evet, bir fındık imiş en sonuncu hediye
Varmış demek içinde ipekten bir elbise

Fındık da gönderilmiş aynı minval üzere
Kızlar da emin olmuş dönüp geldi şehzade

*

Düğün törenlerinde cirit de gelenekmiş
Şehzade bu işte de emsalsiz yetenekmiş

Bir at tedarik etmiş ve bir cirit mızrağı
Bir de yüzü de dâhil başı örten bir atkı

Sabah meydan açılmış davullara vurulmuş
Sultanın ekâbirin çadırları kurulmuş

Önce çocuklar çıkmış sonra gençler meydana
Acemiler de gelmiş çarpışmış kıyasıya

Sınıflar güreş gibi orta başaltı ve baş
Elemeler yapılmış usulünce ve yavaş

Yeni geldi diyerek hem de uzak ellerden
Şehzade başlatılmış en alt kademelerden

Ama basamakları çıkmış hep kolaylıkla
En üst gruba çıkmış afiyetle sağlıklıyla

En iyi ciritçiler yer alır bu grupta
Usta cengâverler de şehzadeler de hattâ

Önce bir kaç savaşı vurup indirmiş attan
Serilmişler yerlere düşmüş gibi üç kattan

Sonra büyük abinin düşmüşse de peşine
Biraz ağırdan almış yaklaşsın öteki de

Sonunda küçük abi yapınca atışını
Yana kaçıp havada yakalamış mızrağı

Aynı mızrakla vurmuş önde giden abiyi
Sonra da ustalıkla dönmüş gerisin geri

Küçüğünü de vurmuş ve uzatmış yerlere
Düşenin vücudunda yığınla yara bere

O zamanlar her işte edep önde gelirmiş
Herkes haddi hududu gayet iyi bilirmiş

Dokunulmaz gibiymiş her yerde şehzadeler
Ama korkudan değil saygıdanmış bu haller

Bir yabancı gelip de aşınca bu hududu
Cengâverliği kadar dikkat çekmiş bu konu

Sultan da meraktaymış aynen ahali gibi
Hükümdar mahfiline çağırtmış misafiri

Beğenip tebrik etmiş muzaffer cengâveri
Her zaman takdir eder böyle büyük zaferi

Merak ettiklerini sorsa da teker teker
Bir cevap alamamış iş görür eme geçer

"-Hele şu atkırı aç bakalım yiğidim
Merakta kalmayalım gül yüzünü görelim"

"-Padişahım emriniz canla başla kabulüm
Başka türlü olamaz yoksul garip bir kulum

Yalnız bu atkim değil her şeyim emrinizde
Çok küçük bir ricam var sunarım izninizle

Kuyudan çıkarılan peri kızları var ya
Çağirtin da gelsinler onlar geldikten sonra

Hemen çıkaracağım atkımı da burada
Eminim merakınız geçip gidecek sonra"

Merak artmış sultanda çağırttırmış kızları
Şehzade de o zaman çıkarmış atkısını

Kızlar koşup boynuna sarılmış şehzadenin
"Dönmüştün biliyorduk" diye sevinçlerinden

Karşısına çıkınca öldü bildiği oğlu
Sultan kalkmış tahtından ve kucaklamış onu

Dünyalar onun olur ama merak da artar
Kızlar olup biteni anlatıncaya kadar

*

Anlaşılmıştır artık hikâye gayet iyi
Padişah hüküm verip kapatır meseleyi

Büyük şehzadeleri bekliyor uzak eller
Küçük şehzadeyi de veliaht ilân eder

Onlar ermiş murada nedir ki düşen bize
Belki küçük bir ibret belki değil o bile

Lâedri